



NEDERLANDSE BANKEN EN VERZEKERAARS

# EEN FAMILIEPORTRET

Financiële ondernemingen zijn lang niet meer zo dominant aanwezig op de beurs als voorheen. Toch hebben veel Nederlandse beleggers de aandelen nog in portefeuille. Reden genoeg voor een nieuw familieportret van een grote sector.

ING, Aegon, Delta Lloyd en SNS Reaal. De vier beursgenoteerde financiële ondernemingen worstelen met dezelfde uitdagingen. Toch zijn de verschillen groot.

## GROTE ZUS

Onder leiding van Jan Hommen, probeert bank-verzekeraar ING de broodnodige stappen te zetten naar een nieuwe werkelijkheid. Hommen stelt zich als puinruimer bescheiden op. Dat is begrijpelijk na alle ophef over de rol van de

banken in de aanloop naar de kredietcrisis en de beloningsexcessen uit de gouden jaren.

De eerder ontvangen staatssteun wil ING zo snel mogelijk aflossen, wellicht kan dat al na afsplitsing van de verzekeringstak. Dan is meteen de balans een stuk korter maar nog steeds een zeer imposante 900 miljard euro.

Als bank wil ING de balans efficiënter laten renderen, niet door "haute finance", maar juist door terug te keren naar ouderwets

**ING WIL DE BALANS  
EFFICIENTER  
LATEN RENDEREN  
DOOR TERUG  
TE KEREN NAAR  
OUDERWETS  
BANKIEREN.**

bankieren. Dat klinkt sympathiek, maar beleggers zijn sceptisch over de verdien capaciteit van alle banken, dus ook ING.

Zij betwijfelen of bankieren en verzekeren met de toenemende regeldruk en kapitaalseisen nog wel voldoende kan renderen. Het is daarom begrijpelijk dat de beurskoersen van alle financiële ondernemingen een flinke korting tonen ten opzichte van de boekwaarde [zie p.35].

Het verdienmodel staat on-